

Sygn. akt II K 673/16

1 Ds. 971.2016

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Karolina Raszowska

przy udziale prokuratora Tomasza Błaszczyka z Prokuratury Rejonowej w Środzie Śląskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 09 marca 2017 r., 25 kwietnia 2017 r.

sprawy **W. S. (S.)**

syna W. i K. z d. C.

ur. (...) w B.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 08 do 30 grudnia 2014 roku w K., działając z góry powziętym zamiarem oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził J. K., właściciela firmy (...). j., do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że poprzez wyzyskanie błędu sprzedającego firmy (...). j. co do swojej sytuacji materialnej, płynności finansowej, zamówił i otrzymał materiały budowlane różnego asortymentu, wyszczególnione na fakturach nr (...), FS (...), FS (...) i (...) o wartości łącznej 54 071,22 zł, nie uiszczając za nie wskazanej należności, czy działał na szkodę firmy (...). k.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **W. S.** za winnego tego, że w okresie od dnia 08 grudnia 2014r. do dnia 25 grudnia 2014r. w K., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził Skład Budowlany (...) spółkę jawną J. K., Z. K. w K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 54.099,03 zł, w ten sposób, że po uprzednim wprowadzeniu przedstawicieli spółki w błąd co do zamiaru wywiązania się z zapłaty, zakupił materiały budowlane o łącznej wartości 54.099,03 zł i po upływie umówionego terminu, nie dokonał płatności za zakupiony i dostarczony towar, tj. popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to, na podstawie art. 286 § 1 k.k., wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 627 k.p.k. obciąża oskarżonego kosztami procesu, a w tym zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł tytułem zwrotu wydatków sądowych poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w sprawie i na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 180 zł.

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

Oskarżony W. S. prowadził w 2014r. działalność gospodarczą na terenie Niemiec w branży budowlanej. We wrześniu 2014r. oskarżony nawiązał kontakt telefoniczny z firmą Skład Budowlany (...) sp.j. J. K., Z. K. w K. (dalej jako (...)). W. S. był zainteresowanych dokonywaniem zakupów materiałów budowlanych w związku z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą.

Dowód:

zeznania świadka J. K., k. 79 – 80, 222v – 224, 225v – 226,

zeznania świadka G. K., k. 27, 105, 224 – 225,

informacja z KRS odpowiadająca odpisowi aktualnemu z Rejestru Przedsiębiorców, k. 5 – 7,

kserokopia dokumentów dotyczących działalności gospodarczej oskarżonego, k. 8 – 9.

W związku z tym przyjechał on w dniu 12 września 2014r. do siedziby firmy (...) w K.. Na miejscu oskarżony spotkał się z J. K. i jej synem G. K., który w firmie zajmował się kwestiami związanymi ze sprzedażą materiałów budowlanych. W. S. oświadczył im podczas rozmowy, że od wielu lat prowadzi firmę budowlaną w Niemczech i jest tam zarejestrowany jako płatnik VAT UE. Wyjaśnił, że zajmuje się głównie remontami bloków mieszkalnych dla niemieckiego inwestora.

Dowód:

zeznania świadka J. K., k. 79 – 80, 222v – 224, 225v – 226,

zeznania świadka G. K., k. 27, 105, 224 – 225.

G. K. przygotował wycenę materiałów budowlanych dla oskarżonego i ten wyraził chęć dokonania zakupu i stałej kooperacji. W związku z tym, że W. S. był nowym klientem J. K. zgodziła się na współpracę z oskarżonym, pod warunkiem wpłacenia przez niego zaliczki w wysokości 40.000zł. W. S. przystał na tę propozycję i wpłacił spółce w tym samym dniu gotówkową zaliczkę na zakup materiałów budowlanych w wysokości 40.000 zł. Okazał on także J. K. i G. K. dokumenty poświadczające dane rejestrowe prowadzonej działalności na terenie Niemiec i zapewnił ich o swojej dobrej kondycji finansowej.

Dowód:

zeznania świadka J. K., k. 79 – 80, 222v – 224, 225v – 226,

zeznania świadka G. K., k. 27, 105, 224 – 225,

potwierdzenie wpłaty z 12.09.2014r., k. 18.

Po dokonaniu pierwszego zakupu w firmie (...) w dniu 30 września 2014r., oskarżony dokonywał kolejnych zamówień materiałów budowlanych telefonicznie lub za pośrednictwem poczty elektronicznej z konta wsfenster73@gmail.com. Oskarżony odbierał towar z siedziby firmy (...) w K., zorganizowanym przez siebie transportem. Jedynie beton komórkowy był dostarczany mu prosto z fabryki (...) w S. transportem zaakceptowanym przez W. S..

Dowód:

zeznania świadka J. K., k. 79 – 80, 222v – 224, 225v – 226,

zeznania świadka G. K., k. 27, 105, 224 – 225,

wydruki korespondencji e-mail, k. 10 – 14,

wydruk korespondencji e-mail, k. 15 – 17, 24,

wykaz faktur, k. 44.

Faktury dokumentujące dokonane zakupy były wysyłane do oskarżonego mailowo a następnie pocztą. W. S. podpisywał dokumenty i odsyłał je pocztą do firmy (...). W. S. nigdy nie zgłaszał zastrzeżeń co do jakości bądź ilości dostarczonego towaru.

Dowód:

zeznania świadka J. K., k. 79 – 80, 222v – 224, 225v – 226,

zeznania świadka G. K., k. 27, 105, 224 – 225,

wydruki korespondencji e-mail wraz z załącznikami, k. 45 – 63,

kserokopie książki nadawczej, k. 31, 38, 40.

Płatności za zakupiony towar przez oskarżonego była realizowana początkowo z wpłaconej przez niego zaliczki. Następnie dokonał on dwukrotnie zapłaty w dniu 13 listopada 2014r. kwoty 16.277,60 zł oraz w dniu 04 grudnia 2014r. kwoty 12.414,88 zł.

Dowód:

zeznania świadka J. K., k. 79 – 80, 222v – 224, 225v – 226,

zeznania świadka G. K., k. 27, 105, 224 – 225,

potwierdzenia przelewów z 13.11.2014r. i 04.12.2014r., k. 20 – 22.

Do dnia 04 grudnia 2014r. W. S. dokonał siedmiokrotnie zakupu materiałów budowlanych w firmie (...) w K. na łączną kwotę 68.749,72 zł.

Dowód:

wykaz faktur, k. 44,

wydruk rozrachunków, k. 26.

Po dokonaniu ostatniej płatności w dniu 04 grudnia 2014r. oskarżony ponownie skontaktował się telefonicznie z G. K. w celu realizacji przez (...) zamówień przesłanych za pośrednictwem poczty elektronicznej w dniu 27 listopada 2014r. i 01 grudnia 2014r. Oskarżony złożył zamówienia na materiały budowlane, opiewające w sumie na kwotę 54.099,03 zł.

Dowód:

zeznania świadka G. K., k. 27, 105, 224 – 225,

wydruk korespondencji e-mail, k. 260 – 261,

wykaz faktur, k. 44.

faktura VAT (...)r. z dnia 10.11.2014r., k. 28,

dowód dostawy z 23.10.2014r. wraz z listem przewozowym, k. 29 – 30,

faktura VAT (...) z dnia 09.10.2014r. wraz z dowodem dostawy i dokumentem CMR , k. 278 – 280.

G. K. przesłał W. S. pocztą elektroniczną faktury pro-forma celem ich opłacenia, przed realizacją dostawy. W. S. podczas rozmowy telefonicznej potwierdził faktury i zapewnił G. K., że zostaną przez niego niezwłocznie opłacone przelewami bankowymi. Mówił on także, że materiały muszą być mu niezwłocznie dostarczone w związku z koniecznością dotrzymania terminów wykonywanych prac oraz że zorganizował już ich transport firmą spedycyjną.

Dowód:

zeznania świadka J. K., k. 79 – 80, 222v – 224, 225v – 226,

zeznania świadka G. K., k. 27, 105, 224 – 225.

W związku z zapewnieniami W. S. zostały mu wysłane z firmy (...) i dostarczone do Niemiec, materiały budowlane na które zostały wystawione faktury VAT: FS (...) z dnia 08.12.2014r. z określonym terminem płatności na 11.12.2014r., na kwotę 6051,40 zł, (...) / (...) z dnia 18.12.2014r. z określonym terminem płatności na 25.12.2015r., na kwotę 32.751,97 zł oraz FS (...) z dnia 18.12.2014r. z określonym terminem płatności na 25.12.2015r., na kwotę 15.295,66 zł.

Dowód:

zeznania świadka J. K., k. 79 – 80, 222v – 224, 225v – 226,

zeznania świadka G. K., k. 27, 105, 224 – 225,

faktura VAT FS (...) z dnia 08.12.2014r., wraz z dowodem dostawy, dokumentem CMR oraz dowodem nadania faktury pocztą, k. 254 – 257,

faktura VAT (...) / (...) z dnia 18.12.2014r., wraz z dowodem dostawy, dokumentem CMR oraz dowodem nadania faktury pocztą, k. 258 – 257, 262 – 265,

wydruk korespondencji e-mail, k. 260 – 261,

faktura VAT FS (...) z dnia 18.12.2014r., wraz z dowodem dostawy, dokumentem CMR oraz dowodem nadania faktury pocztą, k. 266 – 270, 273,

kserokopie zlecenia transportu, wraz z dokumentami CMR i dowodami dostawy, k. 284 – 301.

W związku tym, że pomimo realizacji dostaw towaru nie wpłynęły od oskarżonego pieniądze na konto firmy (...) J. K. i G. K. kontaktowali się z nim telefonicznie celem wyjaśnienia przyczyny braku zapłaty. Podczas rozmów telefonicznych oskarżony zapewnił G. K. i J. K., że dokonał przelewów, lecz z przyczyn leżących po stronie banku środki wróciły na jego konto. W. S. obiecał J. K., że ma gotówkę i dostarczy ją osobiście do siedziby firmy, ponieważ będzie w Polsce. Pomimo uzgodnienia terminu przyjazdu oskarżonego, nie pojawił się w siedzibie firmy (...), jak też nie odbierał telefonu, w którym włączała się poczta głosowa. Po tym jak J. K. udało się w końcu dodzwonić do W. S., wytłumaczył jej, że nie mógł do niej przyjechać ponieważ popsuł mu się samochód i musiał go oddać do warsztatu. Zapewnił ją jednocześnie, że gdy wróci do Niemiec zrealizuje przelew bankowy na poczet swojego zadłużenia.

Dowód:

zeznania świadka J. K., k. 79 – 80, 222v – 224, 225v – 226,

zeznania świadka G. K., k. 27, 105, 224 – 225.

W dniu 30 grudnia 2014r. została wystawiona przez (...) korekta faktury VAT (...) z dnia 30.12.2014r. do faktury FS (...) / 2014r. z dnia 10.11.2014r., zwiększająca wartość sprzedanych materiałów o kwotę 1.834,80 zł. Została ona przesłana W. S. i nie została przez niego zakwestionowana.

Dowód:

zeznania świadka J. K., k. 79 – 80, 222v – 224, 225v – 226,

zeznania świadka G. K., k. 27, 105, 224 – 225,

korekta faktury VAT (...) z dnia 30.12.2014r. do faktury FS (...) /2014r. z dnia 10.11.2014r., wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 27, 277.

Wobec nie wpłynięcia środków pieniężnych od oskarżonego, J. K. i G. K. na początku 2017r. próbowali się z nim skontaktować zarówno telefonicznie jak i mailowo. Pod koniec stycznia W. S. odebrał telefon i zaproponował, że odda do firmy (...) palety z budowy, aby zmniejszyć swój dług. Po kilku dniach oświadczył jednak telefonicznie G. K., że nie posiada już palet, gdyż musiał je uprzętnąć. Obiecał również że zapłaci zaległe kwoty, czego jednak nie uczynił zaprzestając odbierania połączeń telefonicznych i odpowiadania na e-maile z (...)

Dowód:

zeznania świadka J. K., k. 79 – 80, 222v – 224, 225v – 226,

zeznania świadka G. K., k. 27, 105, 224 – 225.

G. K. udało się ponownie nawiązać kontakt z oskarżonym dopiero w kwietniu 2015r. Podczas rozmowy telefonicznej W. S. ponownie przekonywał go, że spłaci swoje zadłużenie, zadeklarował, że będzie przelewał na rzecz (...) po 500 euro tygodniowo.

Dowód:

zeznania świadka J. K., k. 79 – 80, 222v – 224, 225v – 226,

zeznania świadka G. K., k. 27, 105, 224 – 225.

Oskarżony, pomimo zapewnień, dokonał tylko jednej wpłaty kwotę 500 euro (1.919,85 zł) w dniu 22 kwietnia 2015r. Od tego czasu W. S. ponownie zaczął unikać kontaktu z przedstawicielami (...). Przestał odpowiadać na wiadomości e-mail, korespondencja pocztowa przesyłana na jego adres była zwracana. Zmienił on również numer telefonu.

Dowód:

zeznania świadka J. K., k. 79 – 80, 222v – 224, 225v – 226,

zeznania świadka G. K., k. 27, 105, 224 – 225,

potwierdzenie przelewu z 22.04.2015r., k. 23.

Czynności windykacyjne prowadzone wobec oskarżonego, na zlecenie (...) przez firmę (...), okazały się bezskuteczne.

Dowód:

raport z firmy (...), k. 25,

zeznania świadka G. K., k. 27, 105, 224 – 225.

W dniu 28 września 2015r. pełnomocnik firmy (...) przesłał oskarżonemu na pięć różnych adresów pismo stanowiące przedsądowe wezwanie do zapłaty zaległej kwoty 54.071,22 zł wraz z odsetkami. Jedna z przesyłek została odebrana przez W. S. pod adresem H. S. 369 – 371, (...) B.. Oskarżony nie odpowiedział na to pismo, jak też nie dokonał jakiegokolwiek spłaty swoich zobowiązań.

Dowód:

zeznania świadka J. K., k. 79 – 80, 222v – 224, 225v – 226,

zeznania świadka G. K., k. 27, 105, 224 – 225,

przesądowe wezwania do zapłaty wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 64 – 74.

W związku z postawą oskarżonego Skład Budowlany (...) sp.j. J. K., Z. K. w K. w dniu 08 listopada 2016r. wystąpiła przeciwko niemu do Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej V Wydziału Gospodarczego z pozwem o wydanie europejskiego nakazu zapłaty. Postępowanie w tej sprawie toczy się pod sygn. akt V GNc 5086/16 i zostało zawieszona na wniosek strony powodowej z dnia 10 marca 2017r.

Dowód:

informacja Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej wraz z kserokopią pozwu, k. 313 – 328,

kopia wniosku o zawieszenie postępowania, k. 282.

W dniu 02 stycznia 2017r. Skład Budowlany (...) sp.j. J. K., Z. K. została przekształcona w SKŁAD BUDOWLANY (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, spółka komandytowa.

Dowód:

informacja z KRS odpowiadająca odpisowi aktualnemu z Rejestru Przedsiębiorców, k. 214 – 220.

Oskarżony W. S. ma 33 lata, jest kawalerem, posiada na utrzymaniu jego dziecko. Oskarżony z zawodu jest technikiem budownictwa, mieszka i pracuje w Niemczech, zarabia miesięcznie około 2000 euro. W. S. był w przeszłości dwukrotnie karany za przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego W. S., k. 178 – 179,

informacja z Krajowego Rejestru Karnego, k. 134 – 135, 186 – 188,

odpisy wyroków, k. 160 – 161, 163.

W. S. nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Ustalenia stanu faktycznego sąd poczynił w oparciu o wiarygodne zeznania świadków

J. K. i G. K. oraz wymienione na wstępie dowody o charakterze materialnym. Opierając się na wskazanych dowodach, sąd miał na uwadze to, że tworzyły one spójny i konsekwentny opis zdarzenia podlegającego rozpoznaniu. Zeznania wymienionych świadków w pełnym zakresie korespondowały ze sobą, znajdując potwierdzenie w zgromadzonych w sprawie dokumentach. Sąd nie dopatrywał się okoliczności, które osłabiały wiarygodność relacji wskazanych świadków.

Sąd pominął wyjaśnienia W. S., nieprzyznającego się do zarzucanego mu czynu, uznając, że stanowią one wyłącznie wyraz przyjętej przez niego linii obrony.

Mając na uwadze całokształt przeprowadzonych w sprawie dowodów, sąd uznał, że oskarżony W. S. dopuścił się zarzucanego mu przestępstwa. Przedsięwzięte przez oskarżonego zachowania realizowały wszelkie znamiona strony przedmiotowej i podmiotowej występkę z art. 286 § 1 k.k.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że nie budził jakichkolwiek wątpliwości fakt doprowadzenia przez oskarżonego firmy Skład Budowlany (...) sp. j. J. K., Z. K. w K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 54.099,03 zł. Skutek ten wynikał z działań W. S., który wprowadził przedstawicieli spółki, tj. J. K. i G. K. w błąd co do zamiaru wywiązania się z zapłaty za zamówiony towar. W rezultacie czynności podjętych przez oskarżonego, który wielokrotnie zapewniał o swojej dobrej sytuacji finansowej i oczekiwał szybkiej realizacji zamówień, został mu sprzedany na podstawie faktur VAT - FS (...), (...)/ (...) oraz FS (...) towar o dużej wartości, na odroczony termin płatności. (...) budowlane zostały odebrane przez W. S., który nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń do prawidłowości zrealizowanych zamówień oraz jakości zakupionych materiałów budowlanych. Pomimo to oskarżony nie wywiązał się w terminie z zapłaty należności na rzecz (...), wpłacając jedynie kwotę 500 euro (1.919,85 zł) w dniu 22 kwietnia 2015r., która została zarachowana na poczet faktury z 08 grudnia 2014r.

Ustalone zachowanie oskarżonego jednoznacznie wskazuje na to, że dokonując zamówień materiałów budowlanych pod koniec listopada i na początku grudnia 2014r., a następnie podejmując dalsze czynności związane z ich realizacją, działał on w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez doprowadzenie Składu Budowlanego (...) sp. j. J. K., Z. K. w K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Za powyższą motywacją W. S. przemawia sposób jego działania, w tym zapewniania przedstawicieli tej firmy o swojej bardzo dobrej sytuacji finansowej, jak też zwodzenie ich przez dłuższy czas odnośnie zrealizowania zapłaty, co wszak nie nastąpiło.

Przypisując W. S. popełnienie jednego przestępstwa z art. 286 § 1 k.k., sąd z uwagi na to, że do jego popełnienia doszło w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, zawarł w kwalifikacji prawnej art. 12 k.k. Zdaniem sądu zachowania oskarżonego odpowiadające znamionom występkę z art. 286 § 1 k.k. stanowiły realizację ustalonego planu doprowadzenia pokrzywdzonej spółki do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Czyn oskarżonego był zawiniony nie zachodziły okoliczności wyłączające bezprawność ani winę.

Ustalając sprawstwo i winę W. S., sąd zmodyfikował częściowo opis czynu zawarty w zarzucie aktu oskarżenia. Mianowicie sąd ustalił, że kwota niekorzystnego rozporządzenia mieniem wynosiła 54.099,03 zł, stanowiąc należność ze wskazanych powyżej faktur, które nie zostały zapłacone w terminie. W tym zakresie sąd nie wziął natomiast pod uwagę korekty z dnia 30 grudnia 2014r. do faktury FS (...)/2014r. z dnia 10.11.2014r. Zdaniem sądu w okresie kiedy nastąpiła sprzedaż, której kwota została następnie podwyższona na skutek korekty, oskarżony nie działał z zamiarem popełnienia przestępstwa na szkodę pokrzywdzonej spółki, za czym przemawia to, że wywiązywał wtedy jeszcze z zapłaty. Powyższe pociągało za sobą zmianę w zakresie ustalenia czasu popełnienia przestępstwa przez oskarżonego do dnia 25 grudnia 2014r., kiedy to upływał termin płatności ostatecznie z faktur wystawionych przez (...). Sąd oznaczył pokrzywdzonego, w opisie czynu przypisanego W. S., zgodnie z nazwą pod jaką funkcjonował w czasie popełnienia przestępstwa, tj. Skład Budowlany (...) sp.j. J. K., Z. K. w K.. W tym zakresie nie było podstaw do stwierdzenia, że przestępstwo zostało popełnione na rzecz podmiotu o nazwie SKŁAD BUDOWLANY (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, spółka komandytowa, z uwagi na to, że zmiana firmy pokrzywdzonego nastąpiła już po dokonaniu czynu zabronionego.

Wymierzając oskarżonemu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności za przypisane mu przestępstwo sąd baczyl na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości jego czynu, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to kara winna osiągnąć wobec oskarżonego. W ocenie sądu kara ta pozostaje adekwatna do opisanych okoliczności, a w szczególności uwzględnia wysokość szkody wyrządzonej przez oskarżonego oraz jego uprzednią karalność za przestępstwa z art. 286 § 1 k.k.

Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania wobec W. S. dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania wymierzonej mu kary pozbawienia wolności. Mimo, że z uwagi stan prawny obowiązujący w czasie popełnienia

przestępstwa przez oskarżonego i zasadę wyrażoną w art. 4 § 1 k.k., zastosowanie środka probacyjnego było możliwe, to sąd uznał że w przypadku oskarżonego nie jest to celowe. W. S. był w przeszłości dwukrotnie karany sądownie za występki z art. 286 § 1 k.k. na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, a pomimo to powrócił do przestępstwa. Tym samym nie można zasadnie przyjąć, iż ponowne zastosowanie środka probacyjnego spełni swe wychowawczo – prewencyjne cele i będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.

Sąd nie znalazł podstaw do nałożenia na oskarżonego obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, o co wnioskował pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego. Zajmując powyższe stanowisko sąd miał na uwadze to, że w Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Fabrycznej V Wydziale Gospodarczym zawisła w dniu 08 listopada 2016r. pod sygn. V GNc 5086/16 sprawa z powództwa Składu Budowlanego (...) sp. z o.o., sp.k. przeciwko W. S. o roszczenia wynikające bezpośrednio z popełnionego przez niego przestępstwa. Tym samym z uwagi na treść art. 415 § 1 k.p.k. in fine nie jest zdaniem sądu dopuszczalne w ramach procesu karnego zobowiązanie oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, na podstawie art. 46 § 1 k.k. czy też w oparciu o inny przepis kodeksu karnego. Powołany przepis art. 415 § 1 k.p.k. wprowadza bowiem tzw. klauzulę antykumulacyjną w zakresie roszczeń cywilnoprawnych, stanowiąc iż „nawiązki na rzecz pokrzywdzonego, obowiązku naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę nie orzeka się, jeżeli roszczenie wynikające z popełnienia przestępstwa jest przedmiotem innego postępowania albo o roszczeniu tym prawomocnie orzeczono” (tak m.in. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 11.02.1972r., sygn. VI KZP 62/71, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18.06.2009r., sygn. IV KK 1145/09).

Wydając wyrok skazujący wobec W. S., sąd na podstawie art. 627 k.p.k. obciążył go kosztami procesu, a w tym zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa poniesione przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania uzasadnione wydatki obliczone zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz.U. 2003 r. nr 108 poz. 1026). Natomiast na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. 1973 r. Nr 27 poz. 152 z późn. zm.) wymierzył oskarżonemu opłatę w wysokości 180 zł. Obciążając oskarżonego kosztami procesu, sąd nie ujął w nich kosztów zastępstwa prawnego oskarżyciela posiłkowego przez pełnomocnika będącego adwokatem, z uwagi na to, że ani pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego ani organ uprawniony do jego reprezentacji nie wnosili o ich zasądzenie. W tym miejscu wskazać jednakże należy, że „wniosek o zasądzenie od oskarżonego, co do którego zapadł wyrok skazujący, na rzecz oskarżyciela posiłkowego wyłożonych przez niego kosztów pełnomocnika może zostać zgłoszony również po zamknięciu przewodu sądowego czy nawet po wydaniu wyroku (por. SN VI KZP 26/75, OSNKW 1975, nr 12, poz. 156)” [tak S. S. (2) w Komentarz aktualizowany do art. 627 Kodeksu postępowania karnego w (...) J. (red.), P. L. K., S. S. (3), Komentarz aktualizowany do art. 425-673 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego, LEX/el., 2012].

SSR Radosław Gluza